

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 5C/254/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5712214759
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 04. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Nora Zátopková
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2014:5712214759.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd v Martine samosudkyňou JUDr. Norou Zátopkovou v právnej veci navrhovateľa: POHOTOVOSTĚ s.r.o. so sídlom Pribinova ul. č. 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, právne zastúpená Fridrich Paľko s.r.o., IČO: 36 864 421 so sídlom Grösslingova 4, 811 09 Bratislava proti odporcovi: Slovenská republika, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, Bratislava, v konaní o náhradu škody a náhradu nemajetkovej ujmy takto

rozhodol:

Súd návrh navrhovateľa zamietá.

Odporcovi sa náhrada trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Navrhovateľ návrhom podaným súdu dňa 27. 9. 2012 sa domáhal vo vzťahu k odporcovi náhrady majetkovej škody v sume 125 € a nemajetkovej ujmy v sume 275 €. V odôvodnení uviedol, že navrhovateľ ako oprávnený subjekt navrhol zvolenému súdному exekútorovi vykonať exekúciu na pohľadávku, ktorá vznikla neplnením záväzku vyplývajúceho zo Zmluvy o úvere č. 608900233 dlžníkom Z. B., V.. X. X. XXXX. Po prijatí návrhu na vykonanie exekúcie súdny exekútor prideliť registráciou exekučnej veci č. Ex 8004/2011. Súdny exekútor predložil návrh žalobcu na vykonanie exekúcie spolu s exekučným titulom miestne a vecne príslušnému okresnému súdu a požiadal o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Navrhovateľ v označenej exekučnej veci uviedol všetky informácie, ktoré sú mu známe, pretože exekučný súd navrhovateľ neoznámil spisovú značku exekučného konania. Navrhovateľ poukázal na ustanovenie § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, podľa ktorého bolo povinnosťou exekučného súdu rozhodnúť o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie do 15 dní od doručenia takejto žiadosti, ak je exekučným titulom vykonateľné rozhodnutie rozhodcovského súdu. Exekučný súd napriek tomu, že ním prejednávaná vec nevykazovala prvky nadmernej právnej zložitosti, rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie rozhodnutím o poverení, k rozhodnutiu o poverení tak došlo po uplynutí zákonom stanovenej doby (po uplynutí 56 mesiacov). Ako dôkaz navrhol pripojiť súdny spis exekučného súdu, teda Okresného súdu v Martine, založený pre exekučné konanie vedené medzi oprávneným, teda navrhovateľom a uvedeným povinným pre vymoženie pohľadávky zo zmluvy o úvere. Zároveň uviedol, že nedisponuje rovnopisom príslušného exekučného titulu a exekučný súd mu neoznámil spisovú značku, pod ktorou došlo k registrácii exekučného konania na všeobecnom súde.

Opísaný postup exekučného súdu navrhovateľ hodnotí ako nesprávny a v rozpore so zákonom, konkrétne ustanovením § 44 ods. 2 Exekučného poriadku. V predmetnom prípade neexistuje okolnosť, ktorá by umožňovala exekučnému súdu postupovať nesústredene a so zbytočnými prietrahmi tak, že k vydaniu rozhodnutia na vykonanie exekúcie pristúpil až po veľmi dlhej dobe. Nečinnosť okresného súdu nie je ničím ospravedlniteľná, pretože počas špecifikovaného obdobia nevykonával vo veci také

úkony, ktoré mali smerovať k odstráneniu právnej neistoty, ktorej sa poškodený v predmetnej veci počas súdneho konania nachádza, čo je základným účelom práva zaručeného v článku 48 ods. 2 Ústavy SR.

Navrhovateľ si z dôvodu nesprávneho úradného postupu exekučného súdu uplatňuje náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy v peniazoch, ktorú vyčíslil vo vzťahu k majetkovej ujme 125 € a z titulu nemajetkovej ujmy 300,57 €.

Navrhovateľ uviedol, že v zmysle ustanovenia § 15 ods. 1 Zákona č. 514/2003 Z.z. písomnou žiadosťou požiadal odporcu o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, do podania návrhu však odporca na žiadosť pozitívne nezareagoval. Poukázal na to, že potvrdenie a prijatie žiadosti na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody je založené v inom súdnom spise. Ako dôkazné preukázanie týchto tvrdení navrhol aj pripojenie spisu Ministerstva spravodlivosti SR k predbežnému prerokovaniu nároku navrhovateľa na náhradu škody v tomto konaní.

V predmetnom návrhu navrhovateľ ďalej uviedol, že pridelenie veci niektorému zo sudcov Okresného súdu Martin by porušovalo právo navrhovateľa na prerokovanie veci nezávislým a nestranným súdom, pretože podľa rozvrhu práce na súde neexistuje sudca, ktorý by nebol vo veci zaujatý. Preto navrhovateľ v zmysle § 12 O.s.p. žiadal, aby nadriadený súd rozhodol pred prvotným prejednávaním veci o prikázaní veci inému súdu, pretože sudcovia miestne a vecne príslušného Okresného súdu Martin sú vylúčení z prejednávania a rozhodovania vecí vzhľadom na ich pomer k veci a účastníkom konania.

Vzhľadom na zmätočnosť vyjadrenia navrhovateľa v súvislosti so vznesením námietky zaujatosti bol navrhovateľ vyzvaný, aby súdu oznámil, či vzniesol v predmetnom návrhu námietku zaujatosti voči všetkým sudcom Okresného súdu Martin a v prípade, že áno, aby konkretizoval vznesenú námietku zaujatosti v zmysle § 14 a § 15a O.s.p. Navrhovateľ osobitným podaním uviedol, že na výzvu odpovedá nasledovne: "Navrhovateľ nepodal súdu námietku zaujatosti podľa § 15a ods. 1 O.s.p." Z úradného záznamu nachádzajúceho sa v spise je zjavné, že zákonný sudca v predmetnej veci konštatoval, že vo veci sa necíti byť zaujatý ani pre pomer veci, ani pre pomer k účastníkom konania, alebo ich zástupcom.

Krajskému súdu v Žiline ako odvolaciemu súdu boli predložené vznesené námietky zaujatosti právnym zástupcom navrhovateľa. Odvolací súd svojím rozhodnutím č.k. 11Co 49/2013 zo dňa 13. 5. 2013 rozhodol tak, že zrušil uznesenie Okresného súdu v Martine, ktorý uložil navrhovateľovi povinnosť zaplatiť súdny poplatok za vznesenú námietku zaujatosti. Odvolací súd preskúmal uznesenie okresného súdu a vo svojom rozhodnutí konštatoval, že navrhovateľ v svojich podaniach výslovne uviedol, že nepodáva námietku zaujatosti v zmysle § 15a O.s.p., za daného procesného stavu, kedy účastník jednoznačne deklaruje, že námietku zaujatosti nepodáva, nie je možné posúdenie z jeho podania proti vôli samotného účastníka vyvodzovať, že sa jedná o vznesenú námietku zaujatosti, čo znamená, že v prejednávanej veci navrhovateľ námietku zaujatosti nevzniesol. Odvolací súd konštatoval, že pokiaľ zákonný sudca sa necíti vo veci zaujatý a neoznačuje žiadne okolnosti, ktoré by jeho zaujatosť mohli spochybňovať, to znamená, že sa nejedná o postup podľa § 15 ods. 1 O.s.p. a nepredkladá vec predsedovi Okresného súdu v Martine, aby následne vec predložil nadriadenému súdu a preto vychádzajúc z uvedenej situácie nie sú dané právne dôvody pre konanie nadriadeného súdu, ktorý rešpektujúc ustanovenie čl. II ods. 2 Ústavy SR nie je vo veci oprávnený konať a rozhodovať (t.j. o námietke zaujatosti).

Po vrátení spisu odvolacím súdom bol vyzvaný odporca, aby vo veci zaslal vyjadrenie k podanému návrhu. Odporca uviedol, že vyjadrenie relevantné pre všetky konania spoločnosti POHOTOVOSTĚ s.r.o. o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy proti odporcovi v senáte 5C Okresného súdu Martin. Odporca vo vyjadrení uplatnil procesné námietky, konanie vykazuje nedostatky a to zmätočnosť podania. Navrhovateľ síce uviedol časť dôkazov, najmä odkazuje na exekučný spis, ale v skutočnosti prenáša celú dôkaznú povinnosť na súd napriek tomu, že dôkazné bremeno znáša navrhovateľ sám. Nie je jasný ani titul nároku na náhradu škody. Navrhovateľ jednak namieta nezákonné rozhodnutie a to rozhodnutie o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a zároveň namieta nesprávny úradný postup v podobe prietahov. Podľa odporcu pri úspešnom uplatnení nároku na náhradu škody musia byť splnené 3 podmienky súčasne a to nezákonné rozhodnutie, resp. nesprávny úradný postup, vznik škody, príčinná súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím, resp. nesprávnym úradným postupom a vznikom škody. Čo sa týka rozhodnutia o poverení exekútora po 15 dňovej lehote, k tomu odporca uviedol, že z ustanovenia § 44 ods. 2 Exekučného poriadku

účinného od 1. 6. 2011 vyplýva skutočnosť, že 15 dňová lehota na vydanie poverenia neplatí pri rozhodnutí Rozhodcovského súdu ako exekučnom titule. To znamená, že akýkoľvek nárok navrhovateľa vychádzajúci z nesprávneho úradného postupu v podobe nerozhodnutia v 15 dňovej lehote v namietaných exekučných konaniach začatých po 1. 6. 2011 nemá žiadnu oporu v zákone. Ak bola žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie podaná na súd po 1. 6. 2011, nárok je v tejto časti neopodstatnený. Pred 1. 6. 2011 samotné nedodržanie zákonom stanovenej lehoty neznamená automatické prieťahy v konaní. Zo skutkových okolností, ktoré sa týkajú rozhodovania o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie je zrejmé, že skúmanie vykonateľnosti rozhodcovských rozsudkov si vyžaduje osobitnú právnu úvahu, najmä s ohľadom na to, že tieto sa týkajú právnych vzťahov podliehajúcich režimu spotrebiteľských zmlúv. Ak nesprávnym úradným postupom má byť podľa navrhovateľa zamietnutie žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, takto formulovaný postup súdu, ktorý nájde svoj bezprostredný výraz vo vydanom rozhodnutí, nemôže byť nesprávnym postupom na účely zákona č. 514/2003 Z.z. Zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom je preto vylúčená. Z navrhovateľom prednesených skutkových okolností je zrejmé, že nemôže ísť ani o zodpovednosť štátu spôsobenú nezákonným rozhodnutím, nakoľko z citovaných zákonných ustanovení podľa Zákona č. 514/2002 Z.z. konkrétne ustanovenie § 6 ods. 1 je zrejmé, že pre úspešné uplatnenie nároku na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím je okrem iného nevyhnutné, aby nezákonnosť rozhodnutia bola konštatovaná príslušným orgánom, ktorý už toto právoplatné rozhodnutie z dôvodu nezákonnosti zmení alebo zruší v príslušnom konaní o opravnom prostriedku podanom proti rozhodnutiu. Táto podmienka nepochybne nie je v prípadoch zamietnutia žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie splnená. Predmetné rozhodnutia okresného súdu nie je možné považovať za nezákonné a zároveň ich zákonnosť/nezákonnosť nie je možné posudzovať v tomto konaní. Otázkou správnosti postupu pri rozhodovaní o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie taktiež nie je namieste posudzovať. Navrhovateľ ďalej uvádza, že súd prekročil svoju rozhodovaciu právomoc, keď vykonal opätovné posúdenie práva navrhovateľa na zaplatenie dlhu. V tomto smere odporca poukázal na viaceré uznesenia Ústavného súdu SR, Najvyššieho súdu SR, v zmysle ktorých vnútroštátny súd má povinnosť ex offio preskúmať materiál správnosť rozhodcovského rozsudku, nekalú povahu rozhodcovskej doložky, rozhodcovského súdu vydaného bez účasti spotrebiteľa, preskúmať, či rozhodcovské konanie prebehlo na základe uzavretej rozhodcovskej zmluvy a to v takom rozsahu, v akom mu to umožňujú vnútroštátne procesné pravidlá v rámci obdobných opravných prostriedkov vnútroštátnej povahy. Odporca považoval za nevyhnutné v prvom rade poukázať na tú skutočnosť, že zo samotnej dikcie § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, lehota 15 dní sa nevzťahuje na vydanie rozhodnutia v podobe zamietnutia žiadosti o udelenie poverenia. 15 dňová lehota sa týka prípadu, keď súd poverí exekútora vykonaním exekúcie na základe exekučného titulu (okrem exekučného titulu podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d) Exekučného poriadku) ak ho súd nepoverí, 15 dňová lehota neplatí. Navrhovateľ nepreukázal, žeby podal sťažnosť na prieťahy, resp. žiadosť o prešetrenie vybavenia sťažnosti, žeby existovalo právoplatné rozhodnutie vydané v disciplinárnom konaní, právoplatné rozhodnutie ESLP, či právoplatné rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky, ktorým bolo konštatované porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov. Odporca má zato, že nie je preukázaný nesprávny úradný postup spočívajúci v existencii prieťahov. Zároveň odporca poukázal na ustanovenie § 19 ods. 1 Zákona č. 514/2003 Z.z. v prípade, ak mala navrhovateľovi vzniknúť škoda práve nesprávnym úradným postupom spočívajúcim vo vydaní poverenia na vykonanie exekúcie po uplynutí 15-dňovej lehoty a v rozhodnutí o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia po zákonom stanovenej lehote. Lehota na uplatnenie tohto nároku (premlčacia lehota) uplynula po 3 rokoch od momentu uplynutia buď 15 dňovej lehoty od doručenia žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, resp. 30 dňovej lehoty od doručenia návrhu na zmenu súdneho exekútora. Vzhľadom na uvedené odporca vzniesol námietku premlčania pri každom uplatnenom nároku, pri ktorom došlo k uplynutiu 15-dňovej lehoty od doručenia žiadosti o udelenie poverenia pred dňom 23. 4. 2009, resp. pri ktorom došlo k uplynutiu 30 dňovej lehoty od doručenia návrhu na zmenu exekútora pred dňom 23. 4. 2009, t.j. 3 roky pred dňom, kedy boli odporcovi doručené prvé žiadosti o predbežné prerokovanie návrhu. Ďalej sa odporca vyjadroval k materiálnej škode, ako aj k nemajetkovej ujme. Z dôvodu nepreukázania splnenia základných zákonných podmienok, ktoré sú potrebné pre priznanie náhrady škody v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z., považuje odporca návrh za právne neopodstatnený a žiadal, aby súd návrh v celom rozsahu zamietol, odporca si právo na náhradu uplatnil.

Predmetné vyjadrenie bolo zaslané právnomu zástupcovi navrhovateľa tak, aby sa mohol s ním oboznámiť pred vykonaním nariadeného pojednávania.

Súd v súlade s ustanovením § 101 ods. 2 O.s.p. konal a rozhodol vo veci na pojednávaní dňa 2. 4. 2014 v neprítomnosti navrhovateľa, jeho právneho zástupcu a odporcu. Odporca ospravedlnil svoju neúčasť a žiadal, aby súd prejednal a rozhodol vec v jeho neprítomnosti. Právny zástupca navrhovateľa požiadal o zrušenie pojednávania z dôvodu objektívneho porušenia zásady nestrannosti súdu a sudcu až do právoplatného rozhodnutia o otázke nestrannosti a otázke zákonného sudcu, žiadal, aby súd v prejednávanej veci nepokračoval, nakoľko podľa neho môže zatiaľ urobiť len také úkony, ktoré nepripúšťajú odklad. Poukázal na skutočnosť, že mu dosiaľ neboli oznámené výsledky procesných postupov sudcu a súdu, ktoré by boli základom pre spoľahlivé riešenie otázky zachovania nestrannosti súdu a ustanovenie nestranného zákonného sudcu. Súd predbežnú žiadosť nepovažoval za dostatočné ospravedlnenie neúčasti na pojednávaní, nakoľko Občiansky súdny poriadok zrozumiteľne a určite stanovuje, akým spôsobom a z akých dôvodov je možné ospravedlniť sa na pojednávanie, preto vo veci pojednával a rozhodol.

K otázke nestrannosti súdu a sudcu súd opakovane konštatuje, že navrhovateľ vo svojich podaniach uviedol, že nepodáva námietku zaujatosti voči zákonnému sudcovi a zároveň sudca uviedol, že sa necíti byť zaujatý pre pomer k veci, ani pre pomer k účastníkom konania, alebo ich zástupcov. Otázkou nestrannosti súdu a sudcu sa vysporiadával tak okresný súd, ako aj Krajský súd v Žiline vo svojom rozhodnutí č. k. 11Co 49/2013 zo dňa 13. 5. 2013, doručené právnomu zástupcovi navrhovateľa dňa 3. 6. 2013.

Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinami, ktoré boli doložené do súdneho spisu, ako aj obsahom pripojeného exekučného spisu Okresného súdu v Martine sp. zn. 17Er 2579/2011 a zistil nasledovný skutkový a právny stav:

Zo spisu Okresného súdu Martin sp. zn. 17Er 2579/2011 súd zistil, že súdny exekútor podal žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie dňa 5. 8. 2011 vo veci oprávneného POHOTOVOSTĚ s.r.o., IČO: 35 807 598 proti povinnému -Z. B. - D., R., IČO: 377 636 95 na vymoženie pohľadávky na základe exekučného titulu rozhodcovského súdu, v ktorom bol posudzovaný nárok spoločnosti POHOTOVOSTĚ s.r.o. voči povinnému na základe Zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX. V predmetnej exekučnej veci okresný súd vydal poverenie dňa 11. 8. 2011, exekútorovi doručené dňa 19. 8. 2011.

Podľa § 3 ods. 1 písm. d) Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení účinnom v čase podania žiadosti o udelenie poverenia štát zodpovedá za podmienok stanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci okrem tretej časti tohto zákona pri výkone verejnej moci nesprávnym úradným postupom.

Podľa § 3 ods. 2 Zákona č. 514/2003 Z.z. zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

Podľa § 9 ods. 1 a 2 Zákona č. 514/2003 Z.z. štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon, alebo vydať rozhodnutie v zákonom stanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní, alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb. Za nesprávny úradný postup sa nepovažuje postup alebo výsledok postupu Národnej rady SR pri výkone jej pôsobnosti podľa článku 86 písm. a) a d) Ústavy SR, ak postup alebo výsledok postupu Vlády SR pri výkone jej pôsobnosti podľa článku 116 písm. b) Ústavy SR. Pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu súdu spočívajúceho v porušení povinnosti urobiť úkon, alebo vydať rozhodnutie v zákonom stanovenej lehote v nečinnosti pri výkone verejnej moci alebo v zbytočných prietahoch v konaní možno vychádzať len z výsledkov vybavenia sťažnosti na prietahy, žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti na prietahy, z právoplatného rozhodnutia vydaného v disciplinárnom konaní, ktorým sa rozhodlo o tom, že sudca sa dopustil disciplinárneho previnenia, ktoré má za následok prietahy v súdnom konaní. Právoplatného rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorým sa rozhodlo, že bolo porušené právo na prerokovanie vecí bez zbytočných prietahov, alebo z právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu SR o ústavnej sťažnosti, ktorým Ústavný súd SR konštatoval, že sa porušilo právo na prerokovanie vecí bez zbytočných prietahov.

Podľa § 9 ods. 4 Zákona č. 514/2003 Z.z. právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola týmto postupom spôsobená škoda.

Podľa § 16 Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a zmene niektorých zákonov zo žiadosti musí byť zrejmé, kto náhradu škody žiada, ktorej veci sa týka, titul, z ktorého sa nároku na náhradu škody domáha, akým spôsobom škoda vznikla a čoho sa poškodený domáha. Žiadosti pri uplatnení nároku na náhradu škody na súde je poškodený povinný uviesť požadovanú výšku náhrady škody a označiť orgán verejnej moci, ktorý mu škodu spôsobil. Príslušný orgán neprihliada na žiadosť, ak žiadosť nemá náležitosti podľa odseku 1 a poškodený na výzvu príslušného orgánu v určitej lehote neodstránil nedostatky žiadosti. Tým nie je dotknuté právo poškodeného domáhať sa za splnenia podmienok podľa tohto zákona uspokojenie nároku, alebo jeho časti na súde. Ak žiadosť už bola prerokovaná, príslušný orgán túto skutočnosť oznámi žiadateľovi s odôvodnením, že žiadosť už bola prerokovaná a na opakovanú žiadosť príslušný orgán ďalej neprihliada. Ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody, alebo uspokojí iba jeho časť do 6 mesiacov odo dňa prijatia žiadosti, alebo ak príslušný orgán písomne oznámi poškodenému, že neuspokojí jeho nárok na náhradu škody, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde. Pri uplatnení nároku na súde môže poškodený požadovať úhradu len v rozsahu nároku, ktorý bol predbežne prerokovaný a z titulu, ktorý bol predbežne prerokovaný.

Podľa § 17 ods. 1 Zákona č. 514/2003 Z.z. uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk ak osobitný predpis neustanovuje inak.

Podľa § 17 ods. 2 Zákona č. 514/2003 Z.z. v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenie práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím, alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

Podľa § 9 ods. 1 Zákona č. 514/2003 Z.z. považuje sa ním za nesprávny úradný postup aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon, alebo vydať rozhodnutie v zákonom stanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prieskumy v konaní, alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb.

O nárokoch na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom rozhoduje súd. Poškodený sa však môže domáhať súdnej ochrany až po tom, čo písomne požiadal príslušný orgán, teda v danom prípade Ministerstvo spravodlivosti o predbežné prerokovanie žiadosti a odškodnenie a tento orgán neuspokojil nárok na náhradu škody alebo jeho časť do 6 mesiacov odo dňa prijatia žiadosti. Doručenie žiadosti o predbežné prerokovanie nároku bolo doručené Ministerstvu spravodlivosti SR, ktoré túto skutočnosť aj potvrdilo, avšak ďalej uviedlo, že navrhovateľ mu neposkytol súčinnosť, nakoľko žiadosť nemala požadované náležitosti. Súd nemal preukázané, žeby nárok navrhovateľa na náhradu škody, alebo jeho časti bol do rozhodnutia súdu uspokojený.

Pri posúdení nároku navrhovateľa v súlade s jeho návrhom na začatie konania a oboznámením sa s pripojeným exekučným spisom súd konštatuje, že navrhovateľ v návrhu uvádza nepravdivé údaje týkajúce sa obdobia nečinnosti súdu pri rozhodovaní o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Jednoznačne z exekučného spisu bolo možné zistiť, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola podaná dňa 5. 8. 2011, poverenie vydané dňa 11. 8. 2011, exekútorovi doručené dňa 19. 8. 2011.

Vzhľadom k tomu, že navrhovateľ argumentoval aj tým, že exekučný súd sa pri rozhodovaní o jeho návrhu dopustil zbytočných prieskumov, čím porušil jeho právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieskumov a požadoval, aby súd konštatoval porušenie uvedeného práva, súd k tejto požiadavke navrhovateľa uvádza, že existenciu zbytočných prieskumov v súdnom konaní môže určiť len Ústavný súd SR, ktorý má právomoc rozhodovať o porušení ústavných práv fyzických a právnických osôb, súd môže pri posudzovaní nároku na náhradu škody vychádzať z existencie prieskumov v súdnom konaní v zmysle § 9 ods. 2 Zákona č. 514/2003 Z.z. len v prípade tak ako na to poukázal odporca vo svojom vyjadrení. Ich konštatovania či už vo výsledkoch vybavenie žiadosti, na prieskumy žiadosti na prešetrenie vybavenia sťažnosti, na prieskumy právoplatným rozhodnutím vydanom v disciplinárnom konaní, právoplatnom rozhodnutí Európskeho súdu pre ľudské práva, o porušení práva na prerokovanie veci bez zbytočných

prieťahov, alebo v právoplatnom rozhodnutí Ústavného súdu SR o ústavnej sťažnosti konštatujúcom porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov. Navrhovateľ nespĺnil svoju dôkaznú povinnosť v zmysle § 120 ods. 1 O.s.p. v tomto sporovom konaní a netvrdil a ani nepreukázal, kedy a ktorý štátny alebo súdny orgán a ktorých rozhodnutím zistil existencie prieťahov v súdnom konaní, keďže rozhodovanie o tejto otázke nepatrí do právomoci súdu I. stupňa.

Súd mal zato, že exekučný súd pri rozhodovaní o žiadosti o udelení poverenia na vykonanie exekúcie v predmetnej veci konal riadne. Všetky úkony smerovali k rozhodnutiu o návrhu oprávneného a boli vykonané v súlade s Exekučným poriadkom. Súd nemal v konaní preukázané žiadne prieťahy v exekučnom konaní, teda opomenutie vydať rozhodnutie v zákonom stanovenej lehote, t.j. nemal preukázaný nesprávny úradný postup ako jeden z predpokladov vzniku zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci. Z dikcie § 44 ods. 2 Exekučného poriadku nevyplýva, že sa 15 dňová lehota vzťahuje aj na rozhodnutia o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia. Súd preto návrh navrhovateľa ako nedôvodný v celom rozsahu zamietol.

Podľa § 120 ods. 1 O.s.p. účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, súd rozhodne, ktoré z označených dôkazov vykoná. Súd môže výnimočne vykonať aj iné dôkazy, ktoré navrhnú účastníci, ak je ich vykonanie nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci.

O trovách konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 142 ods. 1 O.s.p. a odporcovi, ktorý mal vo veci plný úspech, však právo na náhradu nepriznal. Odporca vo vyjadrení, ktoré bolo súdu podané vo veci samej, si uplatnil právo na náhradu trov konania, avšak konkrétne si trovy konania nevyčíslil ani v podaní, ani nevyčíslil v zákonom stanovenej lehote a z obsahu spisu mu žiadne trovy nevyplývali. Na základe uvedeného súd rozhodol, že odporca nemá právo na náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu ku Krajskému súdu v Žiline.

Podľa ustanovenia § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.